

سال دوم - شماره ۳۱۰۳۰ - نیمة دوم مهر - نیمة اول آبان ۱۳۶۷ - ۱۰۰۰۰۰۰۰

اعدام زندانیان سیاسی را تنها با مبارزات و نیروی متحد خودمان میتوانیم متوقف کنیم!

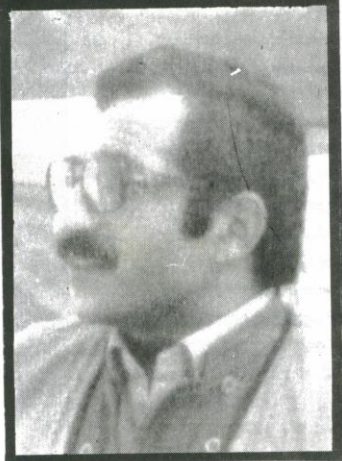
کارگران!

توده‌های سیاخسته مردم ایران!

در چند روز گذشته از صدای انقلاب ایران، اساسی ۳۰ تن از زندانیانی را که حدیسه دست دزخیمن جمهوری اسلامی تیرباران شدند، به اطلاعتان رساندیم. این درحالی است که جمهوری اسلامی با تیراکردن جوبه‌های دار در چهار گوشه ایران، دست به اعدام انقلابیون زده است. رژیم، پس از اعلام نکست مفتضا نه‌اش در جنگ، ایران و عراق، مدهاتن از زندانیانی را که قبلا محاکمه شده و با درانتظار محاکمه بودند، به جوبه‌های اعدام سرده است.

مقیه در صفحه ۲

بیادرفیق دکتر جعفر شفیع

در صفحه ۳

- نفوذ پیشمرگان کومه‌له به داخل شهر مریوان
- تصرف مقر مزدوران در روستای "چاوک"
- در ۲ کیلومتری مریوان
- گروه ضربت "حسن ثاوله" مریوان
- بوسیله پیشمرگان کومه‌له تارومارشند
- آزادی ۷ تن از اسرای جنگی در ناحیه سنندج
- مبارزه کارگران شرکت ساختمانی بیشاسب سردشت
- برای دریافت حقوق معوقه
- تلاش رژیم برای اجرای سیاست کوچ اجباری
- در روستاهای مرزی بانه

- مشکل کمبود نان در شهرهای کردستان و راه حل رژیم ۱۲
- باندک کشاورزی و اقصاط عقب افتاده اصلاحات ارضی ۱۳
- نقش کارگران در رویدادهای اخیر الجزایر ۱۵
- اعتصاب غذای زندانیان سیاسی ترکیه ۱۵
- اعتصاب غذای ۸۰ کارگر لهستانی ۱۶
- فرزندوم عمومی در شیلی و شکست پینوشه ۱۶
- اخبار روکزارشات کارگری ۱۹
- اخبار فعالیت نیروی پیشمرگ کومه‌له ۲۱
- اخبار رتوده‌ای ۲۴
- از میان اخبار جهان ۳۰
- شعر: "هرکجا ما شد برای من یکمان است" ۳۱
- **بهار** ۱۰
- گرامی یادداشت‌ها سخنان راه سوسا لیرم ۳۲
- ۳۶

تلاش و جدت

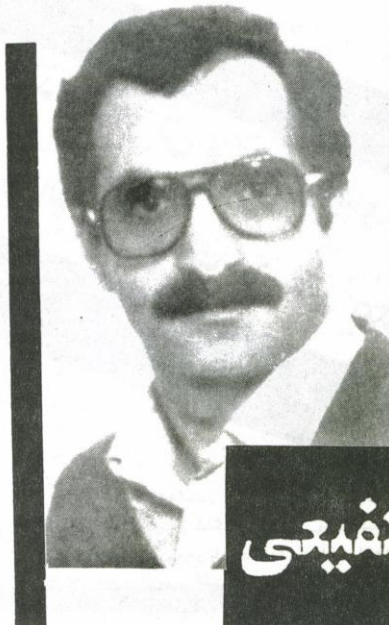
- خبر اعدام ۳۰ تن از کمونیست‌ها و مبارزانی که در زندانهای شهرهای کردستان اعدام شده‌اند
- اطلاعیه کمیته ناحیه سنندج در رابطه با اعدام رفیق غلام حق بسان
- مراسم یاد بود زندانیان سیاسی اعدام شده در سنندج
- کارگران فصلی و بانان فصل کار در کردستان
- گفتگوی صدای انقلاب ایران با رفیق "سلام ذبیحی"
- عضو کمیته ناحیه سوکان در رابطه با فعالیت نیروی پیشمرگ کومه‌له در منطقه مکریان طی سال ۶۷
- یورش مزدوران رژیم را بی جواب نگذارید!
- ضرورت مقابله با یورش رژیم برای سربازگیری

سقزوبوکا ن به یاد ما ندنی است .
شرکت وی در هیات نما بندگی خلق کرد
برای مذاکره با دشمن ، وی را به منا به یکی از
رهبران فعال جنبش انقلابی کردستان
شنا ساند . پس از آن رفیق جعفر چون رهبر
کارگران و توده های زحمتکش در هر مرحله ای
در صفوف مقدم جنبش قرار داشت .

او عضو کمیته مرکزی کومه له بود و در
تاسیس حزب کمونیست ایران نقش برجسته ای
داشت و از همان آغاز تا تاسیس این حزب تا
آخرین روزهای تاسیس عضو کمیته مرکـ
آن بود ، اما با این وجود بیان موقعیت
تشکیلاتی اش برای شناخت او نا کافی است .
رفیق جعفر ، رهبری و هدایت نشریات و ادبیات
دیگر ارگانهای تبلیغی حزب مـ را در
کردستان بعهده داشت ، یکی از سیاستگزاران و
از رهبران تشکیلات ما بود ، اما با این وجود
شخصیت او و موقعیت و جایگاهی را که از آن
برخورداری بود با بد در پهنه ، وسیع تر و
اجتماعی تری با شناخت ، ایفای نقش در
رهبری جنبش انقلابی کردستان ، تلاش برای
گشودن افق روشن و گسترده ، انقلاب و حکومت
کارگری در بطن این جنبش ، در افتادن با
عادات ، اخلاقیات و فرهنگ کهنه و سـ
ارتجاعی که دهها و صدها سال در میان مسـ
ریشه دوانیده است ، و ایجاد دیک تشکیلات

کمونیستی با پایه های مستحکم اجتماعی
گوشه ها و زوایای آن بپروسه مدامی بوده
است که رفیق جعفر به همراهی رانش در تحقق
آن نقش برجسته و پیشروی داشت . همین بس
که هم اکنون اعتقادات و روشهای انقلابی و
کمونیستی وی در میان کارگران و توده های
مردم زحمتکش در یک جامعه سنتی نظیر کردستان
اشا عیافته و علیرغم میل طبقات دارا و
مرتجعین در قلبشان ریشه دوانیده و در کار
تغییر و تحول انقلابی جامعه است . و این
بدون وجود رهبران کمونیست و مقتدی چون
رفیق جعفر ممکن نمی گشت ، او در انا عـه
آرمان امیدبخش و شکست ناپذیر کمونیسم ،
در جنگ بی امان علیه دشمنان
آزادی و بشریت ستمدیده ، در رسوا کـ
دشمنان رنگارنگ طبقه کارگر کردستان و
بقیه ایران ، در رسوا کردن دشمنان جهانی
این طبقه ، نقش برجسته ، خود را در جنبش
کارگری ایران ایفا نمود و از خود سیمای یک
رهبر انقلابی و کمونیست را برجای گذاشت .
خاطره ، تا بنا که زندگی مبارزاتی پر ارج
و پیشرو رفیق دکتر جعفر شفیع نوید بخش
فردای پیروزی است ، پیروزی طبقه کارگر در
راههای خود همه ، بشریت .

گرامی بادا دکتور جعفر شفیع
زنده باد حکومت کارگری

بیاد رفیق

دکتور جعفر شفیع

کارگران ماشین سازی ، کارگران قالبیاف ،
کارگران کفاش و دیگر کارگران در این شهر
و همچنین در شهر بوکا و مناطق اطراف ،
روابط سیاسی و صمیمانه ، بسیاری را برقرار
کرد و در اثر این تلاش به یکی از رهبران
فعالیت سیاسی - تشکیلاتی کومه له در میان
کارگران در این دوشهر تبدیل شد .
زندان و آزار و شکنجه ، رژیم شاه نیسز
نتوانست در عزم راسخ او خللی وارد سازد .
پس از زندان مستقیماً به کارگری روی آورد .
زندگی کارگری وی را از تجارب جدیدی
برخورداری نمود . او اینبا خود سختی ها و
دشواریهای کارشاق و طاقت فرسا ، محرومیتها
و بی حقوقی ها ، تحقیر و استماترا از نزدیک
تجربه نمود .

رفیق جعفر هم سفر و هم رنج کارگران
بود . به یمن همین پیوند واقعی و عمیق
میدانست که چگونه همه چیز را از چشم کارگری
آگاه تماشا کند ، نفوذ کلام و بعنوان یک
آزیتا تور کمونیست که به راحتی شنونده ،
زحمتکش را تحت تاثیر قرار میداد حکایت از
چنین پیوندی داشت . او میدانست که با چه
کسی و از چه چیزی سخن می گوید !
او در گرما گرم مبارزات انقلابی
توده ها علیه رژیم سلطنتی در هیات رهبر و
سازمانده مبارزات توده ای ظاهر شد . ویس از
آن به یکی از رهبران موردا اعتماد توده های
مردم کردستان تبدیل شد . سخنان پر شور و
رهنمودهای روشن اش در میتینگ های شهرهای

ساعت شش بعد از ظهر روز پنج شنبه
هفتم آبان ماه پارسال رهبر برجسته جنبش
کارگری و کمونیستی در ایران ، چه
خستگی ناپذیر جنبش انقلابی در کردستان ،
رفیق و همزم کارگران آگاه ، دکتر جعفر
شفیع قلبش از طیش با زماند .

مرگ رفیق جعفر اندوهی عمیق در قلب
کارگران و زحمتکشان افکند . دهها تا سه و
بیام تسلیم و همدردی از طرف کارگران و
زحمتکشان و انقلابیون کمونیست به ایـ
مناسبت خود نمونه ها بی زبزرگداشت انقلابی
و تحدید عهد با آرمان انقلابی و کمونیستی وی
تا تحقق راهی قطعی کارگران و توده های
وسیع محروم و ستمدیده بود . چرا که دکتر جعفر
طی زندگی پرشمر مبارزات رهبری توانا در
بیرویش توده های کارگر و زحمتکش ، در تلاش
برای رهایی بود .

رفیق جعفر ، از همان او ان جوانیش
مشقات و محرومیت هائی را که زندگانی
توده های مردم را در پهنه ، محسوس خویش
میفرود درک میکرد ، شما موجودش سرشار از کینه
و نفرت بود و علیه این شرایط و اوضاع و احوال
غیر انسانی و رژیسی . که پارسا ر آن بود . او در
دوران دانشجویی اش در تبریز با ما رکیسیم و
ادبیات چپ آشنا شد و تا آخرین لحظات
زندگیش یکی از پیشروان پیگیر کمونیسم ،
با رویا و دلسوز کارگران و راهبران آن به
سوی انقلاب کارگری بود .
رفیق جعفر طی مدتی که در تبریز بود با